

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Peter Hummelgaard
Peter.Hummelgaard@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

9. februar 2016

J.nr. 2016-747

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 19. januar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 196 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Hummelgaard (Socialdemokraterne).

Spørgsmål nr. 196:

”Ministeren bedes oplyse, hvordan udgifterne til en gennemsnitlig lejebolig har udviklet sig de seneste 30 år sammenlignet med den offentlige ydelse til henholdsvis kontanthjælpsmodtagere, førtidspensionister og folkepensionister. ”

Svar:

Det er desværre ikke muligt at besvare det stillede spørgsmål.

Det skyldes dels, at der ikke findes en samlet opgørelse af huslejen for en gennemsnitlig lejebolig og at det derfor ikke er muligt at lave en sammenlignelig opgørelse 30 år tilbage i tiden.

Hertil kommer, at det er vanskeligt at definere, hvad en gennemsnitlig lejebolig er, idet boligmassen har udviklet sig de seneste 30 år og at det må forventes, at standarden for lejeboliger er steget i perioden, dels gennem sammenlægninger af mindre lejligheder og moderniseringer af ældre lejligheder som led i byfornyelse. Hertil kommer, at der i perioden er bygget mange nye lejeboliger, som enten er rent privat finansierede eller i varierende grad er omfattet af offentlig støtte, fx almene boliger, ungdomsboliger og ældreboliger.

Der har endvidere været en række større regelændringer på boligområdet, som påvirker dels den gennemsnitlige husleje og den gennemsnitlige lejebolig.

Som et eksempel kan nævnes, at traditionelle plejehjemsinstitutioner siden 1990'erne har været under udfasning og gradvist bliver erstattet af plejeboliger, der opføres efter almenboligloven og hvor beboerne derfor er lejere og betaler husleje efter de almindelige principper for almene boliger. Til gengæld kan pensionister modtage en særlig gunstig boligydelse, hvor der ikke er loft over boligstøtten.

Det er ligeledes ikke muligt at lave en sammenlignelig ydelse for kontanthjælp, førtidspension og folkepension 30 år tilbage i tiden, fordi en række regelændringer – særligt på skatteområdet - har påvirket ydelsens størrelse.

Det gælder fx bruttoficeringen af overførselsindkomster i 1994, hvor de hidtidige skattefrie overførselsindkomster blev ændret til en skattepligtig ydelse. Det medførte en betydelig stigning i de udbetalte beløb til overførselsindkomster som kon-

tanthjælp, førtidspension og folkepension, som der til gengæld skulle betales indkomstskat af.

Som led i skattereformen fra 1994 blev der indført et arbejdsmarkedsbidrag, der alene omfattede lønindtægter og ikke overførselsindkomster. Arbejdsmarkedsbidraget blev indfaset gradvist og blev for lønmodtagerne neutraliseret ved tilsvarende nedsættelser af indkomstskatten. For at overførselsindkomstmottagere ikke skulle blive stillet bedre ved at være omfattet af indkomstskattelettelserne og samtidig ikke skulle betale arbejdsmarkedsbidrag, blev der i løbet af 1990'erne lavet særligt lave reguleringer af overførselsindkomsterne.

Det er bl.a. som følge af disse skatteændringer ikke muligt at lave sammenlignelige opgørelser af offentlige ydelser 30 år tilbage.

Hertil kommer en række regelændringer på kontanthjælps-, førtidspensions- og folkepensionsområdet, som yderligere vanskeliggør sammenligninger tilbage i tiden. Der kan som eksempler nævnes indførelsen af særlige satser for unge og indvandrere samt loft over samlet ydelse på kontanthjælpsområdet, førtidspensionsreformen fra 2003, hvor ydelserne blev ændret samt indførelsen af ældrechecken i 2013, der alene udbetales til de dårligst stille pensionister.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen